

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, de către inculpatul

Mandiș Serghei Stanislav, născut la 16 septembrie 1992, originar din r-l Hîncești, s. Cărpineni și domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 10, ap. 136.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 06.02.2013-05.07.2013
2. în instanța de apel: 16.08.2013-30.10.2013
3. în instanța de recurs: 23.12.2013-26.02.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2013, Mandiș S.S. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, și în baza art. 27, 187 alin (2) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În baza art. 84, 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, după cum e menționat în sentință, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cotovanu Iurie Ion, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței, Mandiș S.S. la 27.12.2012, în jurul orei 23.40, împreună cu Cotovanu I.I., cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apropierea garajelor din str. Voluntarilor 2, mun. Chișinău, aplicând violența fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, în mod deschis au sustras de la Arnăut Iurii paltonul la prețul de 80 lei, în care se aflau banii în sumă de 100 lei, telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 250 lei, cu cartela SIM nr. 060763020, la prețul de 30 lei, pulover la prețul de 50 lei, pantaloni la prețul de 20 lei, o pereche de cizme la prețul de 300 lei, astfel cauzîndu-i un prejudiciu material în sumă totală de 830 lei.

Tot el, la 28.12.2012, în jurul orei 01.45, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Cotovanu I.I., cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apropierea blocului locativ din str. Voluntarilor 14, mun. Chișinău, au încercat în mod deschis să sustragă de la Martinenco Igor rucsacul pe care acesta îl avea în

spate, la prețul de 250 lei, în care se aflau: o pereche de pantaloni la prețul de 200 lei, o scurtă la prețul de 200 lei și un maiou la prețul de 150 lei, iar în total, bunuri în sumă de 800 lei, ce constituie pentru Martinenco Igor un prejudiciu material considerabil, însă datorită rezistenței fizice active opuse de către ultimul, nu au reușit și au fugit.

Acțiunile inculpatului Mandiș S.S. au fost încadrate de către instanța de fond în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b), f) CP - *tentativă la jaf, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în proporții considerabile, săvârșită de două persoane* și art. 187 alin. (2) lit. b), e) CP - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, invocând faptul că a fost condamnat pentru ceea ce nu a săvârșit și are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mandiș S.S. a fost condamnat în baza art. 27, 187 alin (2) lit. b), f) CP, la 3 ani închisoare, fără amendă, și în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) CP, la 5 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, fără amendă.

În baza art. 85 alin. (1) CP, pentru cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei, stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 30.04.2009, modificată prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 30.04.2013 și sentința Judecătoriei Criuleni din 30.03.2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, probatoriul administrat în cauza penală în privința lui Mandiș S.S. a dus la concluzia că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de tentativă la jaf, săvârșită de două persoane, în proporții considerabile și de jaf săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, așa cum în mod corect a reținut și prima instanță.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, în opinia instanței de apel, nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu.

Versiunea urmăririi scopului de încriminare pe nedrept și condamnării a unei persoane nevinovate nu s-a constatat, deoarece părțile vătămate și martorii pentru declarațiile făcute poartă răspundere penală în baza art. 312-313 CP și nu s-a stabilit existența anumitor relații ostile între părțile vătămate, martori și inculpat.

Instanța de apel a concluzionat că deoarece Mandiș S.S. la data condamnărilor anterioare era minor și a fost condamnat la pedeapsă penală cu aplicarea art. 90 CP, starea de recidivă în acțiunile acestuia nu poate fi reținută.

Ca urmare, din motivul lipsei stării de recidivă în acțiunile inculpatului; comiterea de către acesta a două infracțiuni din intenție, care se atribuie la categoria celor grave, una din ele fiind neconsumată, din motiv de cupiditate; anterior a fost certat cu Legea penală, nu s-a pus pe calea corijării și nu a îndreptățit încrederea acordată; lipsesc circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, instanța de apel a apreciat că scopul educativ și preventiv al pedepsei va fi atins prin stabilirea pedepsei definitive de 7 ani închisoare, în penitenciare de tip semiînchis, rezultată din aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1), art. 85 alin. (1) și art. 72 alin. (3) CP.

5. Hotărârile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs de către inculpat, în care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând faptul aprecierii eronate de către instanțe a probatoriului administrat pe caz și hotărârile adoptate pe caz sunt bazate pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că instanța de apel a constatat întemeiat confirmarea vinei inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 187 alin (2) lit. b), f) și art. 187 alin. (2) lit. b), e) CP, prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Arnăut Iurie (f.d. 224, v. I), Martinenco Igor (f.d. 225-226, v.I), martorului Bairomov Bairam (f.d. 213-232, v. I), raportul de expertiză medico-legală nr.6611 din 29.12.2012 (f.d. 21, v. I), procesele verbale de ridicare (f.d. 27, 34, 37, 128-129, v. I), procesele verbale de examinare a obiectului (f.d. 28-29, 38-41, v. I), procesele verbale de recunoaștere a persoanei (f.d. 43-45, v. I), procesele verbale de confruntare (f.d. 87-92,142-145, v. I).

Instanța de apel, în viziunea Colegiului, just a considerat că nu are temei de a aprecia critic aceste declarații, or acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei. Mai mult, părțile vătămate și martorii și-au susținut declarațiile incriminatoare în timpul confruntării cu inculpatul, care s-a petrecut cu respectarea art. 113 Cod de procedură penală, și recunoașterii persoanei, care s-a petrecut cu respectarea art. 116 Cod de procedură penală, iar pe întreg proces penal au avut o poziție unică, ceea ce nu a fost reținut cu privire la inculpat.

În acest context Colegiul constată că, afirmația inculpatului că s-a bătut fața în față cu partea vătămată Arnăut I. de către instanța de apel corect a fost criticată,

luînd în considerație caracterul leziunilor corporale depistate la ultimul, și anume „excoriație pe fața posterioară a cutiei toracice”.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost bine stabilită de instanțele de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute, în mod corect fiind apreciate de către instanțele de fond și de apel că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunilor ce i se rețin în sarcină.

Instanța de recurs constată că, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel corect a casat sentința în partea ce privește cuantumul pedepsei cu închisoare stabilit, cât și a categoriei penitenciarului, unde acesta urmează să-și execute pedeapsa, reieșind din faptul că instanța de fond greșit a reținut în seama lui Mandiș S.S. starea de recidivă.

Astfel, prin sentința Judecătorei Hâncești din 13 martie 2009, Mandiș S.S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 u.c. Prin încheierea Judecătorei Hâncești din 30 aprilie 2013, la demersul executorului judecătoresc, din motivul neexecutării pedepsei stabilite, amenda a fost înlocuită cu închisoare pe un termen de 10 luni, în penitenciare de tip semiînchis. Potrivit textului sentinței nominalizate și a datelor de anchetă, Mandiș S.S. atât la momentul comiterii faptei (anul 2007) cât și la data pronunțării sentinței (anul 2009) era minor.

De asemenea, prin sentința din 30 martie 2012, Mandiș S.S. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal la 4 ani închisoare, a cărei executare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, instanța ce a judecat cauza a constatat lipsa antecedentelor penale (f.d. 105-106, v. I).

Potrivit art. 34 alin. (5) lit. a) și e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului și dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, instanța de apel întemeiat a concluzionat că starea de recidivă în acțiunile lui Mandiș S.S. nu poate fi reținută, deoarece la data condamnărilor anterioare el era minor și a fost condamnat la pedeapsă penală cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Așa dar, din motivul lipsei stării de recidivă în acțiunile inculpatului; comiterea de către acesta a două infracțiuni din intenție, care se atribuie la categoria celor grave, una din ele fiind neconsumată, din motiv de cupiditate; lipsei circumstanțelor ce atenuează ori agravează răspunderea penală; fiind anterior condamnat, nu s-a corijat și nu a îndreptățit încrederea acordată; instanța de apel justificat a apreciat că scopul educativ și preventiv al pedepsei va fi atins numai prin stabilirea pedepsei definitive de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, rezultată din aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1), art. 85 alin. (1) și art. 72 alin. (3) Cod penal.

Colegiul în acord cu instanța de apel susține constatarea instanței de fond, de neaplicare a pedepsei complimentare – amenda, luând în considerație situația financiară precară a lui Mandiș S.S.

Referitor la argumentul recurentului precum că, probele administrate pe caz nu confirmă vinovăția inculpatului și acestea au fost apreciate eronat de către instanțe, Colegiul conchide că nu sunt incidente la caz, deoarece, deși recurentul a înaintat cerere de apel, dar în faza apelului nu au fost invocate criticile de nelegalitate menționate, acestea fiind invocate direct în faza procesuală a recursului, iar în ședința de judecată în apel nu a fost formulată nici o cerere de către inculpat privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță.

Mai mult ca atât, argumentul privind aprecierea eronată a probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, totodată s-a constatat că instanțele de judecată au examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect au apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În recursul ordinar declarat de inculpat, hotărîrea recurată este criticată, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde; sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul penal constată că temeiurile invocate nu persistă în cauză, deoarece conform textului deciziei instanței de apel, aceasta corespunde în totul cerințelor art. 414, 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată, nefiind prezente în aceasta erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării.

De asemenea, Colegiul reține că sînt lipsite de relevanță temeiurile cu privire la neîntrunirea elementelor infracțiunii și încadrarea juridică greșită a faptei incriminate inculpatei, astfel fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute art. 27, 187 alin (2) lit. b), f) și art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Prin urmare, la judecarea recursului nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 05 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, de către inculpatul **Mandiș Serghei Stanislav** în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti